

Biroul permanent al Senatului
Bp 146/21.10.2008

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Codului familiei din 1993, cu
modificările și completările ulterioare**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Codului familiei din 1993, cu modificările și completările ulterioare, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B446 din 25.09.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea Codului familiei, intervențiile legislative vizând instituirea măsurii decăderii din drepturile părintești a părinților biologici, ca urmare a abandonării de către aceștia a copiilor imediat după naștere, în maternități, diferite instituții de ocrotire socială, instituții medicale de stat. Totodată, este reglementată și prescriere redării exercițiului drepturilor părintești, într-un termen de 3 luni de la declararea abandonului.

Prin conținut și obiectul reglementării, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că, potrivit prevederilor art.147 din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, elaborarea proiectelor de acte normative care fac referire la drepturile copiilor, se realizează obligatoriu cu avizul Autorității Naționale

pentru Protecția Drepturilor Copilului. Propunerea legislativă nu conține acest aviz.

3. Referitor la propunerea de modificare a **art.109**, norma este insuficient conturată, de vreme ce nu se înțelege dacă dispoziția de la **lit.a)** vizează ambii părinți ai copilului, sau doar abandonul copilului de către mamă, cu atât mai mult cu cât este prevăzută o condiție, și anume ca abandonul să fie „**imediat după naștere**”.

Potrivit prevederilor art.6 alin.(2) al Legii nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **la elaborarea unui act normativ nou se pornește de la insuficiența reglementărilor legale în vigoare.**

Semnalăm că în domeniul vizat de inițiator există deja reglementări, **astfel încât se creează un paralelism legislativ.** În acest sens, menționăm că art.56 lit.d) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului reglementează situația „**copilului găsit sau copilul abandonat de către mamă în unități sanitare**”. Art.64 alin.(1) din Legea nr.272/2004 prevede o măsură de protecție specială pentru copii găsiți sau copii abandonați în unități sanitare: *plasamentul în regim de urgență*. La art.62 alin.(4) din Legea nr.272/2004 se prevede că „**Modalitatea de exercitare a drepturilor și de îndeplinire a obligațiilor părintești cu privire la persoană și la bunurile copilului aflat în situația prevăzută la art.56 lit.c) și d) și, respectiv, art.56 lit.b) și e) se stabilește de către instanța judecătorească.**” Ca urmare, în situația în care instanța judecătorească apreciază că acel copil a fost abandonat în unități sanitare și că îndeplinirea obligațiilor părintești a fost defectuoasă, poate decide decăderea din drepturile părintești.

De asemenea, potrivit prevederilor art.64 alin.(3) din același act normativ, pe toată durata plasamentului în regim de urgență se **suspendă de drept exercițiul drepturilor părintești, până când instanța judecătorească va decide cu privire la menținerea sau înlocuirea acestei măsuri și cu privire la exercitarea drepturilor părintești.** Este evident că una dintre măsurile dispuse de instanță poate fi și decăderea din drepturile părintești a mamei care a abandonat sau al cărei copil a fost găsit în unitățile sanitare.

Ca urmare, apreciem că propunerea de modificare a art.109 nu se justifică, de vreme ce situația vizată este deja reglementată în legislația românească, iar adoptarea acestei propuneri de modificare ar crea un paralelism legislativ.

4. Referitor la propunerea de modificare a **art.112**, menționăm că inițiatorul vizează dezvoltarea normei propuse pentru art.109, reglementând situația părintelui decăzut din drepturile părintești ca urmare a abandonului copilului în unități sanitare.

Se propune instituirea unui termen de prescriere a dreptului părintelui decăzut din drepturi potrivit prevederilor art.109 lit.a) de a solicita redarea exercițiului drepturilor părintești, dar într-o formulare improprie stilului normativ. În speță, semnalăm că nu se prescrie redarea exercițiului drepturilor părintești, ci **dreptul de a solicita instanței redarea exercițiului drepturilor părintești**. De asemenea, menționăm că momentul constatării abandonului, moment propus ca debut al termenului de prescripție, este diferit de momentul decăderii din drepturile părintești.

În ceea ce privește termenul de prescripție propus de inițiatori, și anume de 3 luni de la decăderea din drepturile părintești, apreciem că acesta este foarte scurt.

Dacă se dorește introducerea unui termen de prescriere a dreptului părintelui decăzut din drepturi pentru abandonul copilului pe o perioadă mai mare de 5 luni de a solicita redarea exercițiului drepturilor părintești, acest aspect poate fi reglementat printr-o intervenție asupra Legii nr.272/2004.

5. Propunerea legislativă este defectuoasă și din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, astfel:

a) în **titlu**, pentru respectarea uzanței în redactarea actelor normative, menționăm că nu se specifică intervențiile legislative suferite de actul normativ, astfel că nu trebuia introdusă, în finalul textului, sintagma „cu modificările și completările ulterioare”. Totodată, în titlu trebuie să fie scrisă corect denumirea actului normativ supus intervenției legislative.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că propunerea legislativă vizează doar modificarea, nu și completarea Codului familiei, titlul ar fi trebuit să aibă următoarea redactare:

„Lege pentru modificarea Legii nr.4/1956 - Codul familiei”;

b) la **Art.I**, semnalăm că, în acord cu cerințele de tehnică legislativă și pentru o informare completă și corectă asupra identificării actului normativ de bază, propunerea legislativă trebuia să cuprindă un articol marcat ca articol unic, reformulat astfel:

„Articol unic - Legea nr.4/1953 - Codul familiei, republicată în Buletinul Oficial nr.13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare, se modifică, după cum urmează:”.

Pentru corectitudinea redactării abrevierea „Art.I” trebuia înlocuită cu expresia „Articol unic”.

Întrucât intervenția legislativă vizează numai modificarea actului de bază, nu și completarea acestuia, sintagma „și se completează” trebuie eliminată;

c) deoarece proiectul are în vedere doar modificarea nu și completarea Codului Familiei, părțile dispozitive ale **pct.1** și **pct.2** trebuiau formulate, astfel:

„1. Articolul 109 va avea următorul cuprins:”.

„2. Articolul 112 va avea următorul cuprins:”.

Totodată, deoarece modificarea vizează întregul articol, textele propuse a fi modificate trebuiau să fie precedate de numărul articolului.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1260/20.10.2008.